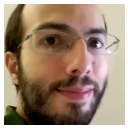
Parenostre - 1

Per JoanM el dj., 28/06/2018 - 21:00

"Pare nostre, que esteu en el cel"

El cel és aquella realitat que se'ns escapa. No la tenim dominada, controlada sota les agendes, ens desprograma. Déu és aquell que sorprèn, que sobrepassa, que no podem entendre, on no podem arribar, sempre tant alt, com el cel. Però malgrat tot, no està lluny, perquè és Pare, Mare, és familiar nostre. En el Parenostre no entenem "que habites allà dalt lluny dels nostres afers", sinó que existeixes en allò que és horitzó, sempre per davant nostre, sempre fascinant-nos com el cel amb les postes de sol.